

**דיני ממונות פרק ראשון סנהדרין יג:**

מוגש מאת 'הקו החרדי'

**א. וקשה: דתניא:** אין מעברין את השנה אלא אם היתה תקופה חסירה  
 לר"י: רוב חודש - ט"ז יום. רבי יוסי: כ"א יום, ושניהם דרשו, חג האסיף  
 תקופת השנה חלקי: אי בעי' בתקופה חדשה כל החג אירק; מקצת חג.  
 וכברו שיום תקופה מתחיל. ולא גומר דא"כ לא יהני לשניהם.  
**א. וקשה: דתניא:** לר"י: יום תקופה גומר, ולרבי יוסי: יום תקופה מתחיל,  
**ב. דתניא:** אין מעברין השנה אא"כ היתה תקופה חסירה  
 ת"ק רובו של חודש, - ט"ז יום. ר"י: שתי ידות בחודש. - כ' יום  
 רבי יוסי: מחשבין, ט"ז לפני הפסח מעברין, ט"ז לפני החג אין מעברין.  
 רבי שמעון: אף ששה עשר לפני החג מעברין. אחרים: מיעוטו - י"ד יום.  
 - קשיא.

**אמר מר: רבי יהודה אומר: שתי ידות בחודש, עשרים יום.**  
 רבי יוסי: מחשבין, ט"ז יום לפני הפסח - מעברין. - היינו רבי יהודה?  
 - נפק"מ: ליום תקופה גומר ויום תקופה מתחיל.

**אמר מר: ששה עשר לפני החג אין מעברין.**  
 לרבי יוסי, י"ז וי"ח מעברין? והא ט"ז לפני הפסח ולא פחות  
 - בשניהם אין מעברין, ואידי דתנא ט"ז לפני הפסח, תנא גם ט"ז לפני החג.  
 ר"ש: אף ששה עשר לפני החג מעברין. - היינו ת"ק.  
 נפק"מ: יום תקופה מתחיל, ויום תקופה גומר, ולא מסיימו.

**אחרים אומרים: מיעוטו, וכמה מיעוטו - י"ד יום.**  
 אי סברי יום תקופה גומר, וכוליה חג בעינן - האיכא!  
 רשב"י: אחרים בתקופת ניסן קיימי, דשמור את החדש האביב - שמור  
 אביב של תקופה שיהא בחדש ניסן.  
 - וקשה וליעבריה לאדר!  
 ראב"י: תנא מלמעלה למטה חשיב, וה"ק עד מיעוטו מעברין והיינו י"ד יום.  
 רבינא לעולם אחרים בתשרי קיימי, וסברי: כוליה חג בעינן ויו"ט ראשון.  
 והך דחג האסף - חג הבא בזמן אסיפה.

**סמיכת זקנים.**

תנו רבנן: וסמכו זקני, עדה - ולא זקני השוק. העדה - מיוחדין שבעדה.  
 ר"י וסמכו שנים, זקני שנים, ואין ב"ד שקול מוסיפין עוד אחד, הרי תמשה,  
 ר"ש: זקני - שנים, ואין ב"ד שקול - מוסיפין עוד אחד, הרי שלשה.  
 ור"ש וסמכו - מיבעי לגופיה.  
 ולר"י לגופיה א"צ; דא"כ לא אתי וסמכו לדרשה - ליכתוב זקני העדה  
 ידיהם על ראש הפר.  
 ורבי שמעון א"כ כתיב כאן הו"א על - בסמוך  
 ור"י גמר ראש ראש מעולה. ור"ש לא למד ראש ראש מעולה

**תנא: סמיכה וסמיכת זקנים בשלשה.**

ר"י סמיכת זקנים - מיסמך סבי.  
 הקשה אביי: מנלן דבשלשה אי מוסימך את ידיו עליו - א"כ סגי בחד  
 ואין לומר דמשה במקום ע"א דא"כ ליבעי ע"א - קשיא  
 ר"א לא ביד ממש אלא בשמו קרי לו רבי, ויהבי לו רשות לדון דיני קנסות.  
 והך דרבי: ברם, זכור אותו האיש לטוב, ורבי יהודה בן בבא שמו, שאילמלא  
 הוא במלו דיני קנסות מישראל.